



E mare forfotă în satul ștrumfilor în timpul sărbătorilor de vară.  
**Se ține un bâlci, au loc întreceri sportive,  
spectacole...**

Pe scenă, Ștrumful Magician își termină numărul, în aplauzele tuturor.



Crainicul anunță următorul număr din program.

— Iar acum, Ștrumul cu Ochelari ne va ștrumfi o conferință despre... ăăă... structura geologică a Muntelui Ștrumpf!

### Publicul nu-i deloc încântat de numărul anunțat!

— O conferință! Păi, cum să nu?! Doar e Ștrumul cu Ochelari! Ce-i mai place să se-audă vorbind!

— Hai să ștrumfim un meci de bile.

— Eu mă duc după gogoși!

Cât ai clipi, spectatorii dispar care încotro.





Când urcă pe scenă Ștrumul cu Ochelari, singurul rămas e Ștrumul Leneș.

Și asta numai pentru că l-a furat somnul!

**FuriOS, Ștrumul cu Ochelari o ia din loc cu pași mari, bombănind singur.**

— Mă ștrumfesc din răspuțeri să-i educ și uite cum îmi mulțumesc! Păi, n-au decât să-și vadă de distracțiile lor de copii mici! Nici că-mi mai ștrumfește de sărbătoarea lor de două parale!

Ștrumful cu Ochelari e supărat foc. Iese din sat și **se afundă în pădure, departe.** E hotărât să stea acolo, bosumflat, până se lasă seara!





Orbit de furie, trece printr-o poieniță fără să bage de seamă că un tăietor de lemne își mănâncă merindele, așezat pe o buturugă.

Când dă cu ochii de spiridușul albastru, zdrahonul e cuprins de spaimă.

— **Aaa! Un monstruleț! Spiritul pădurii!** Fie-ți milă, nu-mi face vreo vrajă! Il imploră el.

Ștrumfului cu Ochelari nu-i convine deloc să i se vorbească așa.

— Nu sunt un monstru și nu ștrumfesc vrăji! protestează el. **Sunt un ștrumf educat și civilizat, nu vreo dihanie nătângă și rea!**



Auzind una ca asta, tăietorul de lemne prinde curaj, se apropie de el și-l înhață cu mâna lui uriașă.

— Ce-i drept, tare bine mai vorbești! spune el. **Ei, păi dacă nu ești periculos, te iau acasă!**